

HET JAAR

2602

身分證明書

自裁培企業管
分館公園東都名
姓エム・ヒールレ・リリース・ナムベルス
職員住所

第1814号
徽章番号第

REGIE: ANDRÉ VAN DER HOUT & LINDA LYKLEMA

kinderverhalen uit het jappenkamp

HET JAAR 2602 IS GEPRODUCEERD DOOR HOLLAND HARBOUR PRODUCTIONS BV. DE FILM WERD GEMAAKT IN OPDRACHT VAN STICHTING VERFILMING JAPANESE BURGERKAMPEN 1942-45 EN IS GEFINANCIERD DOOR STICHTING HET GEBAAU

cinema cini
delicatessen

HET JAAR 2602

kinderverhalen uit het jappenkamp

Begin 1942 bezet Japan Nederlands-Indië.
De Nederlanders moeten gehoorzaamheid zweren aan de Japanse keizer.
Voortaan geldt de Japanse kalender. Het is het jaar 2602.

*Ik wil niet meer zwijgen en denken: "Ach, soedah, laat maar". Ik denk nu: "Ajo, doe maar, perslah!", en hier volgt dus mijn verhaal, meestal in doodsangst geschreven, op losse, nu vergeelde vellen papier, die ik in stilte, in het donker van een oude koffer verborgen hield.**

In HET JAAR 2602 vertellen de kinderen van weleer wat ze hebben meegemaakt in de Japanse interneringskampen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Een oral history over de bezetting van Nederlands-Indië met het perspectief van het kind als uitgangspunt. Kinderogen kijken onbevangen het kamp in en weldra zijn honger, dood en gelaasde soldaten net zo gewoon als handklapversjes en verstoppertje. Het kampleven wordt het gewone leven; de eerste werkelijkheid waarin je opgroeit.

De vertellers van nu waren destijds tussen de 4 en 18 jaar oud. Inmiddels zijn ze bejaard. De gebeurtenissen van weleer worden nauwgezet gereconstrueerd. Van Tempo Doeloe tot Bersiap; van de paradijselijke kinderjaren tot de na-oorlogse onafhankelijkheidsstrijd van Indonesië, met daar tussenin de donkere jaren in de kampen. Kinderen waren het, die hun vader afgevoerd zagen worden, op appèl stonden met hun moeders, en werkten in de verzengende hitte. Ze overleefden het op een paar lepels stijfselpap en werden geconfronteerd met wreedheden, heldendaden en eindeloze verveling. Hun verhalen zijn persoonlijke getuigenissen van ontberingen en trauma's, maar ook van overlevingskracht, inventiviteit en kinderlijke verbazing.

Terwijl de verhalen zich steeds meer richten op wat binnen het kamp gebeurt - een gestolen tomaat, de noodzaak om niet op te vallen - raakt buiten de omheining de wereld in een stroomversnelling. Een nieuwe politieke realiteit tekent zich af. Het Indonesische nationalisme wordt door de Japanners aangewakkerd. Met de bevrijding van augustus '45 raken de twee werelden elkaar. De kamppoort gaat open, maar daarbuiten blijken de Nederlanders vogelvrij. Dit is het moment van de grootste anticlimax; het paradijs van voor de oorlog komt nooit meer terug. Langzaam groeit het besef dat alleen in Nederland nog plaats voor ze is. En daar wonen ze nu, de vertellers. Het heden van de film is Nederland. De herinneringen zijn gesitueerd in een wereld die er niet meer is, in het jaar 2602.

HET JAAR 2602 is geregisseerd door André van der Hout en Linda Lyklema; in opdracht van Stichting Verfilming Japanse Burgerkampen 1942-45 geproduceerd door Holland Harbour Productions BV en gefinancierd door Stichting Het Gebaar.

De film maakt deel uit van een multimediaal project, waarin ook een website, een tentoonstelling, een lespakket en een boek worden gemaakt. HET JAAR 2602 gaat 11 januari 2009 in première in het Tuschinski Theater te Amsterdam en zal in mei 2009 door distributeur Cinema Delicatessen in de bioscopen worden uitgebracht.

*citaat uit dagboek van Toos Blokland